

ת"פ 24245/11/14 - מדינת ישראל נגד י נ

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 24245-11-14 מדינת ישראל נ' נ

בפני כבוד השופטת מרב גרינברג

מדינת ישראל בעניין:

ע"י ב"כ עו"ד אורית קליינפלד המאשימה

נגד

י נ

ע"י ב"כ עו"ד רן עמר הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של הטרדה במתקן בזק- לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים) התשמ"ב-1982 (4 עבירות) ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

2. כמפורט בכתב האישום, באותה תקופה ריצה הנאשם מאסר בגין מעשי אלימות שביצע במתלוננת. ביום 12.2.13, בתחנת משטרת קריית גת, התקשר למתלוננת, גידפה ואיים עליה כי אם תתלונן במשטרה - ישב עליה מאסר עולם והטרידה בכך שהוסיף להתקשר אליה. בהמשך, כמפורט באישומים 2-4, בהזדמנויות שונות בשנת 2013 התקשר למכשיר הטלפון של המתלוננת פעמים רבות וקיללה.

3. ביום 21.6.16 הגיעו הצדדים להסכמה, כי הנאשם יופנה לתסקיר.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם בן 46, רווק ללא ילדים, עובד בתקופה האחרונה כנהג משאית. שירות המבחן סוקר את תולדות חייו המורכבים ועברו הפלילי, הכולל הרשעה בעבירת הריגה, ניהול אורח חיים שולי וריצוי מאסר בגין מעשי אלימות כלפי המתלוננת. ביחס לארוע זה, נוטל הנאשם האחריות ומסביר כי היה נתון בכעס כלפי המתלוננת לאחר שנידון, עקב תלונותיה, למאסר. הנאשם התקשה לבטא אמפתיה למתלוננת אך לדבריו, ניתק איתה כל קשר.

5. בשיחתה עם שירות המבחן, ציינה המתלוננת כי ניהלה קשר זוגי בן שנתיים עם הנאשם שתחילתו תקין אך בהמשך התנהל הנאשם באלימות ורכשנות. לדבריה, היא ובני משפחתה שהיו עדים לאירועים מתקשים עדיין להתמודד איתם. ניכר כי המתלוננת חוששת חשש משמעותי מפני הנאשם.

6. שירות המבחן מעריך שהנאשם גדל במסגרת לא יציבה והתנהל התנהלות שולית מגיל צעיר. עוד סבורים שהנאשם פועל אימפולסיבית מבלי לחשוב על הפגיעה בסביבתו והשלכות מעשיו, ועל כן קיים, עדיין, סיכון משמעותי לפגיעה במתלוננת. הנאשם שלל אפשרות להשתלב בהליך טיפולי, אינו מגלה מודעות אמיתית למעשיו, ועל כן נמנע שירות המבחן מהמלצה.

7. מתסקיר משלים שהתקבל (נושא תאריך 17.8.16), עולה שהנאשם זומן לראיון במוסד "בית נועם" אך ביטא אחריות מצומצמת להתנהלותו האלימה, לא הביע חרטה, מצדיק מעשיו ומגלגל האשם לפתחם של המתלוננים כנגדו. על כן שב שירות המבחן ולא המליץ על שילובו בהליך טיפולי.

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה, עו"ד שפיר, הדגישה חומרת מעשיו ועברו הפלילי המכביד. עוד עמדה על נסיבות ביצוע העבירות, כשהנאשם המרצה מאסר בגין אלימות כלפי המתלוננת, מתקשר אליה מתוככי הכלא, מטרידה ומאיים עליה. לשיטתה, טווח הענישה נע בין 8-18 חודשי מאסר, עותרת לרף העליון של הטווח, הפעלת תנאי בן 6 חודשים במצטבר וענישה נלווית.

9. ב"כ הנאשם, עו"ד עמר, מפנה למועד ביצוע העבירות, במשך חודשיים במהלך שנת 2013. עוד מסביר שהנאשם התקשה להתמודד עם מאסרו והעובדה שהמתלוננת הפנתה לו עורף ומקיימת קשר זוגי עם אחר. חלופה הזמן מקהה, לשיטתו, את חומרת המעשים משהתברר שהנאשם לא מימש איומיו, ניתק הקשר עם המתלוננת ומנהל אורח חיים תקין (הוגש מכתב מעסיקו-נ/1). על כן עותר להטיל על הנאשם מאסר שניתן לריצוי בדרך של עבודות שירות ולהפעיל התנאי בחופף לו.

הנאשם בדברו האחרון

10. הנאשם בדברו האחרון הודה בטעותו והסביר שאינו מצוי בקשר עם המתלוננת על אף שמתגוררת בסמיכות לאמו המבוגרת שאותה מרבה לבקר. הנאשם מוסיף כי עובד כנהג משאית, חי בגפו ומתחייב לרצות עבודות השירות כנדרש.

דין

קביעת מתחם העונש ההולם - כללי

11. על ההליך שבפני חלים עקרונות הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק. ע"פ הוראות אלו, העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה שפירושו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ובמידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בדרכו של עקרון זה, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, תוך שהוא מתחשב בערך החברתי המוגן שנפגע ומידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבותיה הקונקרטיות של העבירה. בשלב

הבא, לאחר שנקבע מתחם העונש, ובית המשפט לא מצא מקום לחרוג ממנו לקולא או לחומרא, נקבע העונש הראוי תוך התחשבות בנסיבות העושה.

12. במעשיו פגע הנאשם פגיעה עוצמתית בשלומה ושלוות חייה של המתלוננת. ניתן רק לשוות בנפשו, הכיצד חשה המתלוננת ששימשה קורבן למעשי אלימות קשים מצד הנאשם וסבורה כי שליחתו למאסר תקל על חששה הנורא ממנו, שעה ששמעה איומיו הקשים והוטרדה על ידו.

13. ההלכה הפסוקה אף אמרה את דברה בקול ברור ונחרץ באשר לכיעורן ומסוכנותן של עבירות הפוגעות בשלומה של האישה ובכבודה ולתחושות הביזוי, השפלה והכאב שנגרמים לקורבנות האלימות במשפחה.

דברים ברוח זו נאמרו גם בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, מיום 11.10.07:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב על ידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג;"

14. אמנם הנאשם לא פעל במסגרת תיק זה באלימות פיזית אך זאת אך כי היה נתון מאחורי סורג ובריה. על אף שנדון לתקופת מאסר ממושכת, נראה כי הסנקציות המשפטיות לא הרתיעו אותו, ועל כן שב ואיים על המתלוננת איומים קשים של פגיעה בחייה, והטרדה. הגם שמדובר באיומים מילוליים אין הם מאבדים מעוצמתם הרבה בנסיבות החמורות שהונחו לפניי.

15. עיון בפסיקה מלמד כי מתחם הענישה בעבירות שלפנינו מגוון ורחב ונע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל. כך אפנה לרע"פ 1738/15 ראמין שוקרי נ' מדינת ישראל (מיום 11.3.15) שם נדחתה רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות דומות כלפי גרושתו, ונדון למאסר בפועל בן 10 חודשים הכולל גם הפעלת תנאי בן 6 חודשים.

16. עוד אפנה למקרה נוסף המזכיר את עניינו של הנאשם ונדון בעפ"ג 26073-12-12 (מח-מרכז) פלוטניקוב נ' מדינת ישראל. בפסק דין זה דן בית המשפט בערעור על חומרת גזר דינו של נאשם שהורשע בעבירות הטרדה כלפי בת זוגו לשעבר, שעה שהוא מרצה מאסר, ונדון ל-9 חודשי מאסר. בית המשפט בחן את טיב ההטרדות ומשכן הקצר, התחשב בכך שלא נלוותה להם עבירה נוספת, והעמיד עונשו על 6 חודשי מאסר ממש. וראו גם: רע"פ 7413/14 אביהו דוד נ' מדינת ישראל (מיום 17.11.14); רע"פ 9392/08 קרינסקי נ' מדינת ישראל (מיום 22.01.09).

17. על כן מצאתי לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם ענישה שנע בין 4 חודשים לשנת מאסר.

נסיבות הקשורות לעושה העבירה

18. הנאשם יליד 1969. בעברו תשע הרשעות, ובין היתר הורשע בביצוע עבירות אלימות שונות. בשנת 2000, נדון למאסר בן 8 שנים בעבירת הריגה, וכן נדון בת"פ 37203-05-12 (שלום ק"ג) למאסר בפועל בן 22 חודשים בגין מעשי אלימות כלפי המתלוננת. עוד נגזרו עליו תנאי בן 6 חודשים והתחייבות כספית בת 10,000 ₪ שהינם בני הפעלה בתיק זה.

19. נוכח חומרתו של תיק האלימות ומאחר שקשור בקשר הדוק לתיק זה, יש מקום להתעכב מעט על פרטיו: הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות איומים, תקיפת המתלוננת, תקיפה נוספת שגרמה לה חבלה של ממש ושיבוש מהלכי משפט. כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם דרש מהמתלוננת לעבור לגור עמו ונוכח סירובה, תקפה, איים על חייה וזאת במספר הזדמנויות. במקרה נוסף, עת ביקשה ליטול חפציה מביתו, הכה בראשה ובפניה בנוכחות בנותיה הקטינות וגרם לה חבלות. עוד איים עליה, בהזדמנויות שונות, כי אם תתלונן יהרוג אותה ואת משפחתה. בית המשפט מצא את מעשיו של הנאשם פוגעניים וקשים, הדגיש כי הנאשם סירב להשתלב בהליך טיפולי, והשית עליו מאסר בן 22 חודשים.

ערעור שהוגש ע"י הנאשם (עפ"ג 16157-12-12 מח' ב"ש) נדחה, ובית המשפט (כב' הנשיא אלון, הש' צלקובניק והש' רז-לוי) הדגיש ש"החומרה היתרה בעניינו של מערער זה הינה באלימות האינטנסיבית והבלתי פוסקת שהפעיל על בת זוגו המתלוננת. אלימות זו התבטאה בהכאה שיטתית, באיומים חוזרים ונשנים ובניסיון להשתלט על חייה בדרך קשה, מאיימת ואלימה" (שם, עמ' 5).

20. תסקירי שירות המבחן שהתקבלו בעניינו מציינים הנאשם באורח שלילי. הנאשם שב והביע סירובו להשתלב בהליך טיפולי, לא גילה אמפתיה למתלוננת והצדיק מעשיו בתואנה שהמתלוננת אחראית למאסרו הממושך.

21. עוד עולה מדברי המתלוננת, כי חוששת מהנאשם ולא הצליחה להשתקם מהתנהלותו האלימה כלפיה.

22. מנגד, מצאתי ליתן משקל לחלוק הזמן מעת ביצוע העבירות, הנתק מהמתלוננת והעובדה שהנאשם מנהל כיום אורח חיים יציב יותר הכולל עבודה מסודרת.

23. מעשיו של הנאשם קשים ואף הזמן שעבר לא הקהה מחומרתם. טיב המעשים, פגיעה קשה נוספת במתלוננת, עבר פלילי מכביד, העדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן והעדר חרטה כנה ואמיתית - כל אלו מלמדים כי אין מנוס מלגזור על הנאשם מאסר מוחשי שיהיה בכוחו להעביר מסר תקיף ובלתי מתפשר לנאשם ולשכמותו המבקשים בדרכים אלימות לפגוע ולערער שלווה נפשם של הקרובים להם.

24. עם זאת אתן משקל בגזירת העונש גם לחלוף הזמן, התמתנות מסוימת באורח חייו של הנאשם, הודאתו וחיסכון בהעדת המתלוננת.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א.** מאסר בפועל בן 5 חודשים.
- ב.** מפעילה מאסר על תנאי בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בת"פ 37203-05-12 (בימ"ש ק"ג) ביום 31.10.12 ע"י כב' הש' זבולון באופן חופף ומצטבר **כך שהנאשם ירצה תקופת מאסר כוללת בת 9 חודשים.**
- ג.** 8 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.
- ד.** 6 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתקופה של 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת הטרדה.
- ה.** מפעילה התחייבות כספית בת 10,000 ₪ מת"פ 37203-05-12 (בימ"ש ק"ג). הנאשם ישלמה ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.17.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד תוך 45 יום.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ז, 02 ינואר 2017, במעמד הצדדים.